

שנה לפרוץ מלחמת

חרבות ברזל

ערב מורשת

מקום האירוע:

תאריך האירוע:

ספר במה

כרוז- תחילת אירוע

ערב טוב, בעוד מספר דקות יחל ערב המורשת לציון שנה לפרוץ מלחמת חרבות ברזל. אבקשכם להעביר את מכשירי הטלפון הניידים למצב שקט, על מנת לכבד את המעמד, אין לצלם את האירוע. לרחבת האירוע ייכנס _____ (דרגה בכירה) .

קריין מהקונטרול: ראש המטה הכללי.
(הרמטכ"ל נכנס, הקהל נעמד)

VTR בבוקר אחד הנני- להקה + שחקן VTR

מנחה - דברי פתיחה

תודה רבה ללהקות הצבאיות.

סגל הפיקוד הבכיר, קהל נכבד ומכובדיי כולם.

"בואו נשיר את השיר המטורף של הארץ" הארץ הזו, האהובה הזו, שמביאה איתה כאב וגבורה, מאבקים ואחוזה, שכול ותקווה.

הערב, אנו נביט לאחור ונפרוס על ציר הזמן את השנה שעברה על הארץ האהובה שלנו מאותו יום.

יום רגיל בלוח השנה – שבעה באוקטובר, שמחת תורה. בוקר של ראשית הסתיו, ומחר היינו אמורים לחזור לשגרה אחרי החגים. אך לא כך קרה. באותו רגע, באזעקה מייללת, חזרנו אל הזיכרון ההוא – תשל"ד, כאילו לא חלפו חמישים שנה מאז שהאויב הפתיע ופלש. לפתע, מצאנו את עצמנו שוב על כביש 232, נלחמים בצומת יד מרדכי, פורצים אל בארי, עדים לאומץ הלב ולגבורת הלוחמים שעמדו בשדות הקרב.

ביום ההוא, ובימים שבאו אחריו, ראינו את עמנו מתגייס שוב, הפעם אל חזיתות חדשות, תחת אש רקטית מדרום ומצפון. ידענו שכשקמים עלינו לכלותינו, אנחנו אוחזים בנשק, פורצים קדימה ונלחמים. בימים אלו אנו עומדים מול אויבים רבים, בקרבות עזים בתוך מנהרות, סמטאות ושדות קרב חדשים, ונלחמים על החיים.

דרך הקולות, השירים, הדמויות והמכתבים אנו נספר את הסיפור שלנו, של עם ישראל, סיפור שעודנו נכתב.

VTR 1 סיפור מלחמה

שיר: השיר על הארץ / נורית גלרון +

VTR נופי ישראל + אחדות צה"לית ואזרחית

בואו נשיר את השיר המטורף של הארץ
בואו נשיר את השיר הצהוב של החול
יחפנים מתהלכים לאורכה ולרוחבה של הארץ
ועושים איתה אהבה, אנשים פורקי עול.

איפה הארץ ההיא, שקראו לה קטנטונת?
איפה אותה אהבה מגוללת בחול?
אנרכיסטים הולכים בדרכים, לעורם רק כותונת
ובוערת אש בראשם ששורפת הכל?

תנו לי לשוב אל אותה הפינה הנידחת
איפה אותם החיים עם שמחת הפשטות
תנו לי מילים עזובות, מנגינה נשכחת,
להוציא מבין הקוצים, קרעים של ילדות.

תנו לי לשיר את השיר החולה, הקודח
מאוהב וזרוק אמיתי בלי זהות וזכויות
תנו לי לחזור בדרכים החולות אהבה לירח
שוב לחזור ללכת יחף על שברי זכויות.

VTR 2 - זיכרון

שחקן מתיאטרון צה"ל - (אנדר מוזיקלי - מכתבים)

"אהובה שלי, אמא היקרה שלי, האבא הכי טוב בעולם וכל האחים שלי, והמשפחה הקרובה. שתדעו כמה אני מתגעגע אליכם ואני אוהב אתכם, והאמת ששמחתי לעשות את מה שאני עושה להציל אנשים ולשמור על המדינה כי זה משהו שתמיד רציתי. משהו שתמיד היה חלק ממני מאז שהייתי קטן ועכשיו הייתה לי ההזדמנות לעשות זאת ולתת מעצמי גם למדינה. אז שתדעו שכל זה לא היה לחינם והיה שווה את זה. שכל עם ישראל ימשיך במסורת הזאת, ולאהוב את המדינה כי אנשים לא נפלו פה סתם, ויש אנשים שצריכים לשמור פה.

אני יודע שזה יהיה קשה אבל אני רוצה שתמשיכו איך שאתם. תמשיכו בחיים, תנו מעצמכם כמה שאתם רק יכולים, תהיו משפחה מאוחדת. אהובה שלי תמשיכי בשלך. זה יהיה קשה, אבל אני באמת רוצה שתהיי מאושרת כמו עכשיו ותמשיכי הלאה. וכל חבריי הקרובים, אני אוהב אתכם ומעריך אתכם על כל החיים והחוויות שעברנו ביחד. היה כיף, נהייתי מאוד, והיו לי חיים מאושרים. סבא, אני יודע שתמיד האמנת בי והיית מאוד גאה בי שנהייתי לוחם, אז תהיה גאה גם עכשיו, כי לא נפלתי לחינם."

שיר: אצלנו בגן - הלהקות הצבאיות +

VTR מכתבי לוחמים + נר זיכרון

אצלנו בגן יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר
אבל מי לא שמע על האומץ של רן
הוא הכי מהיר בחול, הוא הכי חזק בגן
אבל יש לו סוד אחד שפחד הוא לגלות
שהוא כל כך מאוהב באחת הילדות

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן יש הרבה חברות
יש כאלה נחשבים, יש כאלה שפחות
אבל מי לא שמע על קופצי הנדנדות
מריעים להם כפיים, מלמדים אותם לנחות
מורמים על נס הדגל, גאוות כל האזור
רק לפעמים כשהם קופצים רחוק הם שוכחים לחזור

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן נפרדים בשמחה
כי היום לא ארוך ונפגשים שוב מחר
חוץ מאלה שפתאום לא חוזרים יותר לגן
אמרו לי שהם רק עברו דירה מעבר לענן

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
היא בוכה כשהוא מציע לה להיות כל עולמו
בערב שלפני המלחמה

אצלנו בגדוד יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא אכיר

את השיר "אצלנו בגן" ביצעה במקור שי-לי עטרי. בשבעה באוקטובר נרצח יהב וינר בעלה של שי-לי עטרי בעודו מציל בגופו אותה ואת בתם בת החודש וחצי - שייח. בכנות מצמררת היא מסבירה למה לא תגיד לבתה שאבא "עבר לגור מעבר לענן" כמו בשיר שלה, וכיצד אותו שיר תופס פתאום, משמעות אחרת.

הדלקת אבוקת זיכרון - (ליווי מנגינה בלייב - כינור / צ'לו)

מנחה: הדלקת אבוקת זיכרון (בליווי קלי קשת)

(בזמן ההקראה מתקיימת הדלקת אבוקת הזיכרון):

VTR 4 - במותם ציון לנו חיים

לכבודם, לכבוד 604 נופלי מלחמת חרבות ברזל ידליקו את אבוקת הזיכרון (מדליקי אבוקת הזיכרון?).

כי במותם - ציון לנו את החיים.

הפסקת נגינה

VTR 5 - גבורה

סיפור אדם במלחמה אביחי מולה - להמחיה.

הסיפור הזה סופר רק בחלקים, וייתכן שלעולם לא נדע אותו במלואו. אבל כשנספר את מה שידוע, עינינו יתמלאו בגאווה ובדמעות. ראינו את הלוחמים שהגנו על העוטף ונפלו אחרי שהצילו עשרות, אולי מאות. את ענת שעמדה לבד מול המחבלים במוצב סופה, את ארבעת לוחמי מג"ב שעצרו את המחבלים בצומת יד מרדכי, ואת עוז ורמי שנכנסו לשדות האש והוציאו ניצולים.

הסיפור הזה עוד לא סופר במלואו, ויש בו עוד אלפי דוגמאות של גיבורים, שהגנו על הבית ועל אחיהם לנשק. גם אם לא ביקשו שייזכרו, גבורתם תעבור מדור לדור, ואומץ ליבם יאיר את הדרך לניצחון.

הם הסתערו מתוך רעות ושותפות גורל, ולא חשבו על עצמם אלא על המדינה. אם היו עומדים שוב מול הסכנה, היו מזנקים פעם נוספת. זו דרכם של גיבורים, וזה המוסר האנושי העליון. עם ישראל חי ומנצח את אויביו בזכותם, בזכות העוז והגבורה שלהם. הסיפור שלהם ייזכר בספרי ההיסטוריה, ויוכתב באותיות של אש, כי הם פשוט גיבורים.

שיר: גיבורי על - הלהקות הצבאיות + (התקווה 6 ?)

VTR 6 - מפקדים אז והיום (טיזר) / אנימציה תקווה

מנחה - תקווה

הבית שעלה בלהבות והשביל שליך הדשא שהפך לשדה מלחמה... הפיר שהוביל לתהומות השנאה, המשגרים שכיוונו אלינו, והטוויטות שדהרו לשדרות... חברים שנחטפו ממיטותיהם, שדות ויערות שהפכו לאפר ולעשן... כל האובדן והגעגוע, השאירו עם עם לב פצוע, אך למרות כל אלה, הרוח לא נשברה. להפך, מתוך המכה, התחזקה כמו זרוע של פלדה. ראינו את גיבורי ישראל מסתערים ומבצעים מעל ומעבר לפקודה. ראינו את העם מתגייס, נותן, מבשל, תורם כל מה שאפשר.

גם כאשר קו האופק הוסיף על ידי מסך עשן, התקווה תמיד ניצחה. מתוך הכאב והשכול, המשכנו קדימה כשבידינו לפיד של תקווה שלא יכבה לעולם. החיטה תצמח שוב בשדות הנגב, נשתה את מימיו הצוננים של התנור, ונקטוף תפוחים במטעים מול הלבנון. עוד יראו אותנו מרימים את הדגל בראש ההר, שרים "לא אבדה תקוותנו" בכל מקצב וסגנון.

בסופו של דבר, עם ישראל הוכיח שוב ושוב כי גם בזמנים הקשים ביותר, הוא יודע לקום מחדש ולהוביל את עצמו אל ימי הנחמה.

מחרוזת מלחמה - הלהקות הצבאיות

VTR +

(לצאת מדיכאון, יהיה טוב, אחרי הנצח, מי שמאמין לא מפחד, לא תנצחו אותי, בית להילחם, עם ישראל חי, הנה ימים באים)

מנחה - הזמנה דרגה בכירה

קהל נכבד, אני מתכבד להזמין אל הבמה את _____, לשאת דברים.

נאום דרגה בכירה

שיר תקווה - הלהקות הצבאיות ורמי קליינשיין

VTR +

מנחה - סיכום

תודה רבה ל_____.

בהזמנות זו כולנו נישא תפילה להשבת כל החטופים, מי יתן וכל אחינו ואחיותנו יחזרו במהרה לגבולות ישראל. אמן.
לשירת התקווה, הקהל מתבקש לקום.
קצינים ונגדים יש לחבוש כומתות ולהצדיע.

התקווה - להקה צבאית

כל עוד בלבב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה,
וּלְפָאֲתֵי מוֹרָח קְדִימָה,
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפֵיָה;
עוֹד לֹא אֲבָדָה תְּקוּמָתֵנוּ,
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֲלֵפִים,
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשֵׁי בְּאֶרְצֵנוּ,
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשֵׁי בְּאֶרְצֵנוּ,
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

מנחה - סיכום

תם ערב המורשת לציין שנה לפרוץ מלחמת חרבות ברזל.

תודה ללהקות הצבאיות, לאמנים שליוו אותנו כאן הערב, לכלל המשתתפים באירוע ותודה לכם מפקדי צה"ל
היקרים.

צאתכם לשלום, נסיעה בטוחה הביתה.